IX Fira de la Solidaritat

el cr!t

Escola Pia Granollers

Revista de l'Escola Pia de Granollers • núm. 30 • Època II • Març de 2004

Sumari

Pàgina

Sumari 2

Editorial 2

La Fira de la Solidaritat 3

Infantil 11

Primària 13

Secundària 18

Batxillerat 23

La Teca de la Mediateca 25

Escola - Empresa 26

Calendari 28

Fotografia de portada:
Fira de la Solidaritat 2004

Agraïm la col·laboració de totes les persones que han participat en la realització d'aquesta edició de "El Crit".

Consell de redacció:

Fredy Aragonés
Lluís Baella
Fina Jerez
Maria Parera
Mònica Prat
Maria Rosa Viadé

Editorial

Fira de la Solidaritat: és cosa de tots

Vivim en un món on les presses, el soroll, l'estrès i la voluntat de resoldre qualsevol cosa ràpidament ens dificulten una de les facultats que ens caracteritzen com a éssers humans: somiar.

De fet, somiar te mala premsa i sovint s'associa a coses impossibles, que t'allunyen de la realitat i que cal treure ràpidament del cap, si pot ser amb la primera rentada de cara que fem al matí. Ets un somiatruites, tens el cap ple de pardals, no toques ni llocs ni vores, no toques de peus a terra... Qui s'arrisca a somiar i dir-ho en veu alta s'arrisca a sentir les expressions anteriors.

Ara només unes preguntes. Quants pardals fan falta per imaginar-se que podíem volar pels aires pujats en un artefacte d'acer? Quantes truites cal somiar per inventar la penicil·lina? Quines vores s'han de deixar de tocar per imaginar que es possible alfabetitzar tota una població? Des de quina alçada i sense tocar de peus a terra es pot veure un món amb justícia, amb pau, amb educació i sanitat per a tothom... Potser a aquest món li falta molta gent que imagini un món diferent.

El 6 de març hem pogut somiar tots junts un món diferent i ho hem concretat amb els projectes de Mans Unides que somia amb millorar les condicions educatives dels nens i nenes de Sorab, a l'Índia, o amb els projectes educatius de la Fundació Educació Solidaria i amb el projectes del Casal d'Infants del Raval.

I tot això aquest any sota el paraigües del Fòrum de les cultures que ens ha permès treballar a l'escola diversitat cultural, la sostenibilitat i la pau com a eixos d'un futur millor, tot plegat coses de somiadors.

Així que continuem somiant i recordeu que la solidaritat ... és cosa de tots.

Josep Castillo
Cap d'Acció Tutorial i Pastoral

Fira de la Solidaritat

El dissabte 6 de març es va celebrar la IX Fira de la Solidaritat que, com cada any, l'escola organitza amb l'objectiu de sensibilitzar-nos tots plegats i ajudar a fer realitat els projectes de Mans Unides del Vallès Oriental i de la Fundació Educació Solidària.

Enguany, el projecte de Mans Unides vol aconseguir millorar les condicions educatives dels nens i nenes de Sorab i comarca (Índia), construint-hi una escola; el projecte de la Fundació Solidària consisteix a aconseguir que el màxim nombre de nens possible tinguin accés a l'educació a països com Senegal, Cuba i Mèxic.

La novetat d'aquest any ha estat que la Fira ha tingut la categoria d'Entitat Adherida al Fòrum 2004. En aquest sentit hem creat un passaport amb els tres eixos del fòrum: pau, diversitat cultural i desenvolupament sostenible.

Per fer possible tots aquests projectes es necessiten moltes mans i molts diners. El dia de la Fira es van recollir 5.497,82 euros, i això va ser possible gràcies a la participació de molta gent, cadascú amb el seu paper: cantar, distreure els infants, vendre tiquets i productes, comprar... i tot això enmig d'un ambient d'alegria i il·lusió que feia evident que, tots plegats, formem un gran equip.

ENTITAT ADHERIDA

Forum BARCELONA 2004

Fira de la Solidaritat

P3 - Les cares del món

P4 - Xapes guapes

P5 - Xocolata i cafè

Fira de la Solidaritat

1r Primària - Vilk bukett

2n Primària - Posa-t'ho al cap

3r Primària - Posa un somriure

Fira de la Solidaritat

4t Primària - Bastonets xinesos

5è Primària - Veus del món

6è Primària - Apunta per un planeta net

Fira de la Solidaritat

1r ESO - Henna

2n ESO - Trenes

3r ESO - Disfresses

Fira de la Solidaritat

4t ESO - Circuit

Batxillerat - Mans Unides i Comerç Just

Concerts

Fira de la Solidaritat

AMPA - Coques

Selenga Basi - MonEduc

Exposició Fundació Solidària

Fira de la Solidaritat

Extraescolars - Juguem a golf

El pati

Tiquets

Dia de la Pau a P3

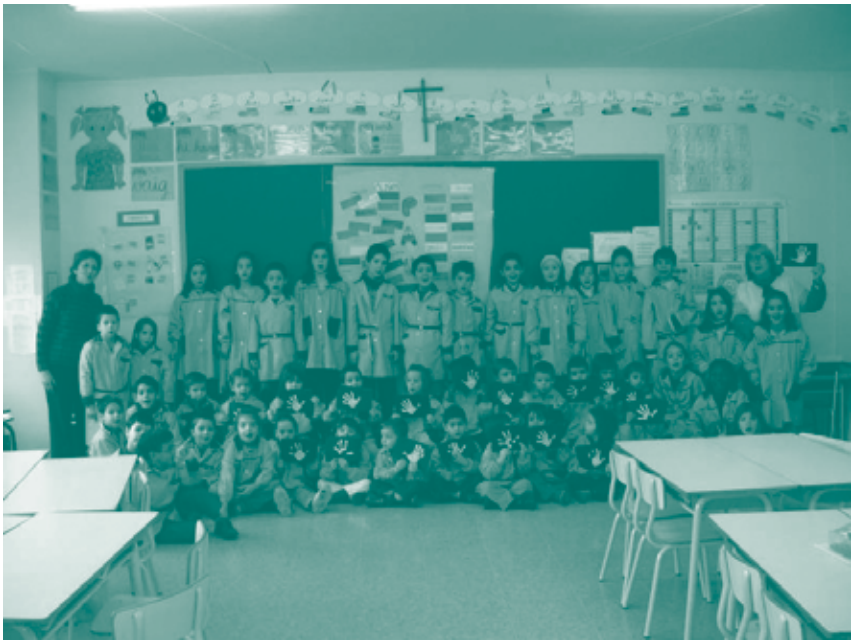

El divendres dia 30 de gener es va celebrar a l´escola el dia de la PAU.

Els nens i nenes de P3 vàrem fer un colom estampant les nostres mans amb pintura blanca en una cartolina i les nostres senyoretes van fer l'ull i el bec. Realment semblaven coloms!

Durant el dia, els picarols vàrem anar a visitar la classe de 2n de primària A, els estels a 2n B, els globus a 2n C i les baldufes a 2n D. Els hi vam oferir el colom com a símbol de pau, vam compartir una estoneta de joc amb ells i després ens van acompanyar fins a les nostres classes corresponents.

Què guai que ens ho vam passar!

P3

P4 Visita el Liceu

El passat dia 20 de febrer (divendres de carnaval), els nens i nenes de P4 vam anar al LICEU. No era una visita i prou, ja que vam veure una representació dedicada al públic infantil, és a dir, a nosaltres. L'obra es diu "En Pere i el llop" i barrejant imatges i instruments aconsegueix que tots passem una estona agradable i fa que la música ens interessi una "miqueta" més. El fet d'anar al Liceu té un atractiu afegit : poder visitar un espai que la majoria de nens i nenes no havíem vist mai i que tothom, grans i petits, hauríem de poder veure alguna vegada. Va ser un dia molt aprofitat i tots ens ho vam passar molt bé. A les escales del teatre ens hem fet algunes fotos per poder recordar aquest dia i aquesta vegada els coets són els protagonistes de la instantània.

Els de P5 estem a la Lluna

Suposem que ja us haureu adonat que els nens i nenes de P5 estem estudiant l'espai! Hem après un munt de coses interessants sobre els planetes, astres, satèl·lits, constel·lacions...

Hem decorat el passadís amb una pila de planetes fets per nosaltres mateixos i amb l'ajuda de les nostres mestres!

I a més a més, vàrem anar a fer un viatge a la lluna! Sí, sí! Ho heu sentit bé! Vam jugar amb els planetes, vam fer un munt d'activitats i jocs relacionats amb l'espai! La veritat és que ens va agradar molt i que vàrem aprendre moltíssimes coses!

Si voleu podeu veure les fotografies a la pàgina web de l'escola!

P5

Carnestoltes

Aquest any als nens i nenes de primer ens ha emocionat molt la pel·lícula d'en Nemo, així és que les nostres senyoretes ens han proposat una disfressa "xulíssima".

Es tracta de portar un Nemo al cap amagat dins d'una "anemona" preciosa, com la de la pel·lícula. Hem tingut una mica de feina a pintar i retallar, però ha valgut la pena.

Bona diada de Carnestoltes!
1r Primària

La Pau

Els nens i nenes de P3 van donar un colom de la Pau als nens i nenes de 2n de primària, amb motiu del dia Internacional de la no Violència i la pau ("DENIP"(. Per la seva banda, els de 2n de primària van inventar un munt de paraules que començaven o contenien la lletra P, la lletra A o la lletra U i les van escriure en unes cartolines de colors. Entre els dos cursos vàrem poder confeccionar 4 murals molt vistosos. A la fotografia podeu veure els nens i nenes de P3 C i 2n de primària C amb el mural al darrera.

2n Primària

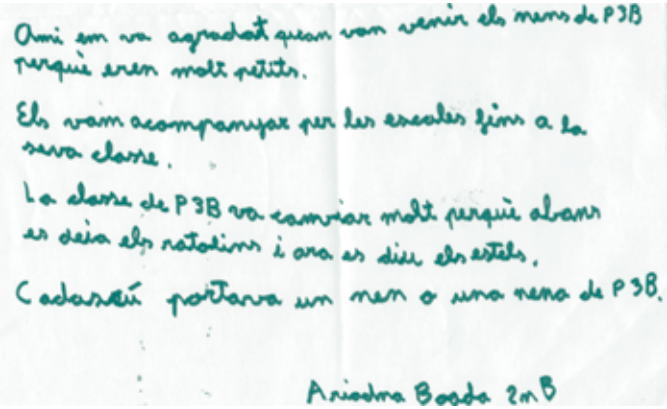

Ami em va agradat quan van venir els nens de P3B perquè eren molt petits.

Els vam acompanyar per les escales fins a la seva classe.

La classe de P3B va canviar molt perquè abans es deia els ratolins i ara es diu els estels.

Cadascú portava un nen o una nena de P3B.

Ariadna Boada 2nB

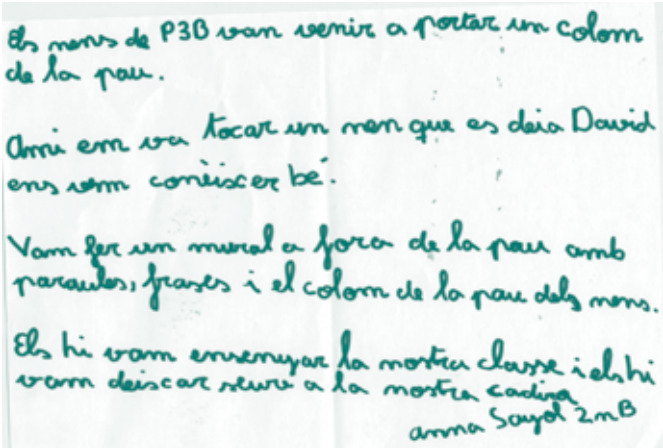

Els nens de P3B van venir a portar un colom de la pau.

Ami em va tocar un nen que es deia David ens vam conèixer bé.

Vam fer un mural a fora de la pau amb paraules, frases i el colom de la pau dels nens.

Els hi vam ensenyar la nostra classe i els hi vam deixar seure a la nostra cadira

anna Sayol 2nB

Contes a 3r de Primària

El ninot que parla

Hi havia una casa molt llunyana on vivia una família. Quan era hivern sempre feien ninots de neu.
Un dia, quan anava a l'escola, la nena li va dir adéu al ninot de neu i el ninot li va parlar.
La nena es va espantar i li va dir:

- Si els ninots de neu no parlen.
- Ja ho sé, però jo sí – va dir el ninot de neu.

La nena era petita. Tenia 4 anys. També era molt juganera.
Des d'aquell dia es van fer amics. Però tenien un problema, perquè s'acostava l'estiu i tots els ninots de neu es fonien.

- No et veuré mai més – va dir la nena.

El ninot va dir:

- Quan vingui l'hivern es podrem veure.
- Però no parlarà com tu.

El ninot es va posar trist i la nena li va donar un regal.

- Perquè et recordis de mi – va dir la nena.

El ninot va obrir el regal. Hi havia uns guants, una pastanaga, una bufanda i una gorra.

- Moltes gràcies.
- De res.

Va arribar l'estiu i es va fondre. La nena es va posar molt trista.
Van passar els mesos i va arribar l'hivern. Va fer un ninot de neu i era ell. Va tornar a viure.
La nena es va posar molt contenta.
I catacris catacrac, el conte s'ha acabat i catacrac catacric, el conte ja està dit.

Anna Lloreda
3r Primària B

El fred i la calor

Una vegada hi havia un ninot de neu que era valent, però fredolic, i una cosa molt curiosa: també era màgic.

A l'altra punta del món, al desert, vivien uns guants calorosos que eren simpàtics, màgics i atrevits.

Més d'una vegada el ninot de neu deia:

- Tinc fred! Tinc fred!

I ho deia tremolant.

Però un dia es va cansar de protestar, va arrencar un arbre i va construir un trineu. Va mirar un diari on hi havia escrit: "Si té algun problema vingui al bosc, hi trobarà la casa de la bruixa Hay Lan, no perdi l'oportunitat".

El ninot de neu va dir:

- Ja ho tinc, aniré a casa de la bruixa Hay Lan.

I se'n va anar ràpidament.

Al desert, els guants van agafar una moto per anar al bosc, però abans d'arrencar van veure un diari i el van llegir: "Si té algun problema vingui al bosc, hi trobarà la bruixa Hay Lan, no perdi l'oportunitat".

Els guants van recordar que tenien un problema: la calor. Van posar la moto en marxa i se'n van anar.

El ninot de neu va arribar i va veure un cartell que posava: "Entreu si teniu problemes". Va entrar i resulta que no hi havia una bruixa sinó una endevina molt lletja que li va dir:

- Ninot de neu, no vagis en trineu, porta mala sort, has d'anar volant.

- Senyora! Que em veu com un mag? – va cridar el ninot.

- No, no, jo et donaré poders màgics, ho entens? – va dir rient.

I així ho va fer.

Els guants van arribar al mateix lloc i hi van entrar. L'endevina els hi va dir:

- Guants, va malament anar en moto!

- I així, com anirem a casa de la bruixa?

- Volant, homes!

Després d'un llarg viatge els guants i el ninot de neu van arribar alhora a la casa de la bruixa. Van entrar-hi. Primer va parlar el ninot de neu.

- Bruixa, tinc fred i els guants tenen calor.

El mussol de la bruixa va dir:

- Els guants podrien calentar el ninot de neu i així es refrescaran.

I així ho van fer.

Conte contat, ja s'ha acabat.

Judit Ferrer
3r Primària A

Taller de pasta

El dilluns dia 9 i 16 de febrer, els alumnes de quart vam anar al Pastovo que és un taller artesanal de pasta fresca i cuina italiana situat al carrer Corró.

Vam anar-hi perquè estem treballant els aliments. Allà vam veure com es feia la pasta.

En arribar ens vam dividir en dos grups. Un grup es va quedar amb la Maria i l'altre va anar al taller amb l'Andrea, que és un noi de Sicília que ha vingut cap aquí a Granollers per poder-nos ensenyar coses de la seva terra.

La Maria ens va explicar que l' origen de la pasta és troba, principalment, a l'Àsia. També ens va ensenyar un llibre on hi vàrem trobar diferents tipus de pasta, i ens va dir que n'hi ha 300 tipus diferents.

Llavors, vam veure que hi havia pasta de diferents colors i ens va explicar que la pasta vermella té aquest color perquè a la massa hi barregen tomàquet, a la negra hi barregen la tinta del calamars i a la verda espinacs o altres verdures.

L'Andrea ens va ensenyar quines són les matèries primeres necessàries per fer la pasta i que són la farina, l'aigua, la sal i els ous.

Aquestes matèries es barregen i es passen per una màquina per arribar a fer la pasta que després es va aplanant i donant les formes que es vulgui. Ens va ensenyar els diferents tipus de motlles que té per poder-li donar diferents formes. Segons el tipus de motlle que posem a la màquina obtenim espaguetis, tallarines, macarrons, espirals...

Ens va explicar que hi havia dos tipus de pasta. La pasta seca, que és la que es cou i s'asseca i es ven empaquetada. I la pasta fresca, que és la que fa ell i que es conserva menys temps i s'ha de consumir més ràpidament.

Finalment, amb les tallarines que vam fer, primer va posar una olla amb aigua i sal, al bullir hi va tirar la pasta i al cap de cinc minuts ja estaven llestes. En una paella va fer-hi una salsa de tomàquet i a continuació va barrejar la salsa amb les tallarines, ho va col·locar tot en un plat i va tirar-hi parmesà per sobre.

Feia tan bona pinta que ens va fer venir gana i tot! I per això hem pensat que un dia hi hauríem d'anar amb la nostra família a tastar-los.

4t Primària A, B
Victòria Fernàndez, Pol Canal
Pol Dorsé, Tamara Ndong
Meritxell Mas, Anna Fradera

Enigmes!

Hola!!, amics i amigues, aquí teniu un grup d'enigmes que us faran pensar i fins i tot us faran explotar el cervell.
Si us encaparreu i no trobeu la resposta espereu-vos al pròxim Crit. Feu servir les neurones, que les teniu rovellades!
Animeu-vos!

1 El pont i la Laia
La Laia ha de passar per un pont que només aguanta 80 quilos. Ella en pesa 70 i porta una bossa a la mà que pesa 8 quilos. Llença la bossa a l'altre costat del pont i ella passa pel pont, però el pont cau. Per què cau?

2 Els galimaties de la germana que no és tieta
Jo tinc una tieta i la meva tieta té una germana que no és la meva tieta. Com és possible?

3 Els fills de la Joana
La Joana té 6 fills i cada fill té una germana. Quantes filles té?

4 L'animal difunt
Quin és l'animal que fa més voltes després d'haver mort?

Laia Larruy Roca , Elisabet Macarrilla García
5è Primària

Junts per la Pau

El dia 30 de gener -Dia Internacional per la no Violència i la Pau- van venir a la nostra classe els nens de 1r de primària B a portar-nos uns coloms – símbol de la Pau-, que havien fet per a la nostra classe.

Nosaltres, a l'estona de tutoria havíem reflexionat sobre el tema i entre tots vam construir un mural. En el paper hi havia molt gran la paraula Pau i cadascú de nosaltres va haver de fer un llistat amb paraules relacionades amb el tema.

Quan van venir els nens de primer vam anar enganxat el seu colom en el nostre mural i nosaltres els hi explicàvem què significaven les paraules que sortien en el mural.

Mireia Estrada
Berta Marrodan
5è Primària B

Entrevista a Claudi Arimany

Aquest darrer mes de gener hem estat treballant l'entrevista a la classe de català. Els mestres d'aquesta assignatura ens van dir que hauríem de preparar-ne una per passar-la a una persona coneguda.
Ens vam posar a treballar i aquest és el resultat:

Quants anys tens?
47 anys.

A on vas néixer? Sempre has viscut a la teva població de naixement? A on has viscut?
Vaig néixer a Granollers.
No, he viscut a París quatre anys, i ara fa uns 15 anys que visc a Llerona.

A què et dediques? Sempre has tocat els mateixos instruments?
Sóc músic.
Sempre he tocat un instrument, la flauta travessera.

Quan fa que treballes en aquest ofici?
Deu fer uns 30 anys.

Des de petit ja volies ser músic? Quin tipus de música t'agradava?
Sí, des de petit ja ho volia ser.
M'agradava tota la música.

Per saber-ne tant com en saps, vas haver d'estudiar algun tipus d'assignatura? Qui va ser el teu professor?
He hagut d'estudiar moltíssimes coses relacionades amb la música com solfeig... però la sort és que la carrera d'un músic mai s'acaba.

Creus que es dóna prou importància a l'escola sobre la música, o creus que s'haurien de fer més hores? Per què?
Quan jo era petit, a l'escola no fèiem música, però tampoc ho trobàvem a faltar. Però sí s'ha de fer aquesta assignatura, s'haurien de fer més hores, tot i que no serveix de gaire i s'han d'estudiar moltes més coses.

Et sents privilegiat per viure només de la música?

Sí, però abans que privilegiat he estat afortunat. En aquesta carrera el què s'ha de tenir més aviat és sort, que jo n'he tingut molta, perquè és un ofici molt complicat.

Et van influir molt els teus pares, en quin instrument hauries de tocar?
No, gens, el vaig escollir jo, però en realitat em vaig decantar per aquest instrument, perquè era el més barat i els meus pares em van dir que per provar ho fes amb el més econòmic.

Per què vas escollir la flauta i no un altre instrument?
En principi volia tocar l'oboè, però a la botiga era massa car pel pressupost que tenia per comprar-me un instrument, i per això vaig comprar una flauta travessera.

Compons melodies, o totes són compostes per altres autors? Com quina?
Jo no componc música, jo sóc un intèrpret de música clàssica, és a dir, toco música d'altres autors.

Quin va ser el teu primer concert? A on va ser? Quants anys tenies? Com et senties?
El vaig tocar a la Roca del Vallès, tenia uns disset anys i estava acompanyat de Pelegrí Bernial. L'experiència em va agradar molt i m'ho vaig passar molt bé, però estava molt nerviós, era el primer concert que feia en públic.

Amb qui has fet els teus concert amb més expectació? A on has tocat? Amb qui?
El concert amb més expectació va ser a Los Angeles, en un lloc que es diu Holywood Bowl, s'hi van aplegar unes 18.000 persones, el vaig tocar amb Jean Pierre Rampal i John Steel Ritter.

T'has dedicat a altres coses a part de ser músic? A què?
Vaig estudiar econòmiques, però mentre vaig començar a tocar la flauta travessera, de totes maneres, professionalment només he estat músic.

Com definiries el Festival de Llívia, hi has estat alguna vegada?
És un festival bastant antic, on jo he pogut ser-hi present els darrers 17 anys, hi han passat artistes i orquestres dels més importants del món, és el festival més famós que es fa a Catalunya.

Ja t'agrada com toques o creus que podries millorar?
Jo crec que podria millorar més, perquè això de la música no s'acaba mai, però ja m'agrada com toco.

De què estan fetes les flautes de més qualitat?
Les flautes de més qualitat normalment són d'or o de plata.

Has enregistrat discos?
He enregistrat 27 discos, el darrer el vaig posar a la venda aquest Nadal.

Quins són els teus autors preferits?
Els meus autors preferits són Mozart i Bach.

Marta Martínez

Gemma Roquet

6è Primària D

Somnis

Avui és un d'aquells dies en què tot et surt a l'inrevés; parles i no saps què dius, dius i no saps de què parles. És tan estrany que sembla un somni.

La veritat és que per què pensem que és un somni? Potser perquè és estrany, i com que de somnis n'hi ha de ben estranys, ho pensem. És ben bé que molts d'ells són absurds, incomprensibles.

Crec que seria interessant anar a un psicòleg i que els analitzés; sempre he pensat que tenen sentit. Crec que és una part del subconscient que es desperta mentre dorms, que t'explica les coses que tens amagades dins el cap. Crec que és la manera que et puguis conèixer bé, et mostra preocupacions profundes, molèsties del teu interior, coses que t'han passat i t'han marcat amb un gravat al cervell i es revelen en somnis. De vegades, fins i tot, en fer un cosa, penses que ja has viscut aquell moment de la teva vida i resulta que l'has somiat. El que és estrany de veritat és quan un somni se't repeteix diverses vegades i no l'entens i intentes retenir-lo a la ment i no pots, sents com se'n va de les mans, t'esforces per fer memòria però a mesura que intentes recordar la major part de les idees el sents més lluny del cap, fins que arriba un punt en què s'esvaeix. La veritat és que tot això només són cabòries, pensaments sense final; "vaja", en definitiva, solament somnis.

Berta Ventura Asturgó
1r ESO A

Les guerres

Avui en dia hi ha uns 50 països del món que estan en guerra. Moltes d'aquestes guerres són per beneficiar-se econòmicament, perquè aquell país no té la mateixa religió o per raons territorials. I el que passa en una guerra és que sempre guanya el país amb més diners, com passa ara amb els EUA contra l'Irak o com Israel, que ara està fent un mur que limitaria el terreny d'Israel i el de Palestina, però els d'Israel el fan sense cap permís de Palestina i a més els hi treuen un bon tros de terreny. A les guerres, els qui pateixen per lluitar són de vegades nens o pagesos, que per culpa d'uns presidents seus segurament moriran i aquests presidents l'únic que fan és dir que ataquin, però ells estan a casa seva, en la seva mansió, lluny de la guerra

Jo i moltes altres persones estem en contra de les guerres, però si un cap d'un país o fins i tot del nostre no ho està, no hi podem fer res, com ja va quedar demostrat amb el resultat de la manifestació massiva que hi va haver a Barcelona en contra de la guerra.

Genís Burgueño
1r ESO C

És cosa de tots

Ara tot just fa un any, l'Iraq es va convertir en un país en guerra i avui, després de tant temps, encara el temor envaeix als habitants d'aquest país. Els E.U.A., com tothom sap, van iniciar la guerra contra Iraq perquè acusaven aquest país de tenir armes de destrucció massiva, les quals podrien utilitzar. Fins ara s'ha demostrat que els E.U.A. no tenien raó, ja que no han aconseguit trobar les armes que asseguraven que existien en aquest país. Però no ha sigut una simple equivocació, ha portat moltes conseqüències a la població d'Iraq. Quina culpa tenen els nens i nenes que s'ha quedat sense la seva família? Com aquesta pregunta ens en podem fer moltes més, perquè hi han hagut moltes situacions on la injustícia hi ha estat present. Res no s'ha aturat, i ningú no sap fins quan durarà aquest conflicte. Com aquesta guerra n'hi ha un munt més que passen més desapercebudes, i això és el que condueix a viure en el món que vivim, on el necessitat és el que té menys culpa, però és el que acaba patint les pitjors conseqüències. Així no hem d'oblidar mai el lema de l'escola i d'aquesta manera podrem aconseguir un món millor: ÉS COSA DE TOTS!

Clàudia Pujadas
2n ESO C

Sortida a la Coca-Cola

El divendres 20 de febrer els alumnes de 2n ESO A i B vam anar a visitar COBEGA S.A., una filial que la marca Coca-Cola té a Sant Quirze del Vallès. La visita va ser totalment gratuïta, i tant l'autobús com els productes que després ens van oferir van ser del tot gratuïts. Un cop arribats vam esmorzar i després vam entrar en una sala on ens van explicar de què constaria la visita. La primera hora ens van explicar coses de la Coca-Cola, com ara que fa 100 anys que la van inventar, que el secret de la Coca-Cola no són els ingredients sinó la proporció de cada un (que només coneixen dues persones) i que a la fàbrica on vàrem anar s'omplien 1.800 llaunes de 33 cl. en un minut.

Tot seguit ens van donar una bossa de patates i un refresc i vam acabar d'esmorzar. Després vam visitar les màquines i a tots ens va sobtar la rapidesa i el soroll que feien. Després vam tornar a la sala i ens van parlar sobre el Concurs Nacional de Redacció que patrocina la marca Coca-Cola. Al final vam tornar a Granollers amb la panxa una mica plena.

Jordi Camins
2n ESO A

Excursió a Pedralbes

El divendres dia 6 de febrer, els alumnes de segon d'ESO vam anar d'excursió a Pedralbes, a veure el monestir i l'església. Tot començà en arribar allà, on primer de tot vam recuperar forces del viatge i vam esmorzar. Després ens van dividir per grups; en cadascun d'ells hi havia un monitor/a que ens anava explicant tot el que estàvem veient en aquell moment.

Un cop a dins vam anar passant per cada una de les parts del monestir. Partíem del claustre, ja que donava l'entrada a totes les altres dependències. Per acabar vam visitar l'església on, per cert, el meu grup hi va veure una monja i tot!

Un cop visitat tot el que estava previst anàrem a dinar el Parc Güell, on tothom es feia fotos i gaudia de monuments impressionants. I així va ser la nostra excursió amb anècdotes, rialles... En definitiva, ens convenia un dia de descans i el vam tenir!

Mireia Roquet
2n ESO D

Carta a Alejandro

Te fuiste. Con tan solo 17 años te fuiste. Todos te queríamos. Era imposible no querer aquellos ojos, aquellos gestos propios de ti.

Te conocí cuando tan solo tenía 5 años. Fuisteis, junto a tu hermano Héctor, mis primeros y únicos amigos aquí. Íbamos al mismo colegio... hasta que yo me cambie de colegio y tú de casa... perdimos el contacto, Alejandro, pero eso no hace que te hubiese olvidado, al revés, cuanto más pasaba el tiempo, más te echaba de menos. Sé que pasaste tus últimos días muy bien acompañado. Sobretodo con una gran amiga tuya que yo he conocido después de tu trágica huída. Ella se llama Fanny. Ella te quería mucho. Pero tú no lo sabías.

En aquel malicioso cruce en el que un día dejaste tu vida, pondrán flores en señal de luto. Luto. El que ahora sentimos todos tus amigos, todos tus familiares, todos tus conocidos.

Atrás quedó tu familia. Triste y desolada. Tu madre, Gloria, tu padre, Antonio, tu hermano, Héctor y tu novia, Gloria. Esa era tu familia principal. Eran por los que tú lo dabas todo. Los que más querías.

A parte de tus otros familiares (primos, tíos, abuelos...) también dejaste a tus amigos. Tus amigos. Los que ahora se ayudan entre ellos. Para poder soportar tú dolorosa perdida...

Lo único que podemos hacer, ahora, es llorarte. Tu corta vida llegó a su fin. Pero tu alma se queda. Tu alma. Que es la que está ahora dentro de todos nosotros. De los seres que te hemos querido y te vamos a seguir queriendo hasta que nos reencontremos contigo.

Lo único que puedo hacer yo es homenajearte. Que es lo que intento con esta carta. Y, con lágrimas entre los ojos, te digo:

ALEJANDRO, NO TE OLVIDAREMOS.

Antonio Vergara Conde
3r ESO A

Carta a l'alcalde de Granollers

Excel·lentissim alcalde de Granollers sr. Josep Pujades:

Publiquem aquesta carta per preguntar-li quanta gent més ha de morir perquè vostè no es vulgui gastar ni un euro dels *teus ciutadans* per garantir-nos una miqueta de seguretat?

Alberto, de 18 anys, Alejandro, de 17 anys, i molts altres ferits greus per culpa de la mala senyalització que hi ha a la cruïlla de la mort! Sembla que a vostè tant li fa que cada any mori algú a la mateixa cruïlla...

Quasi el poble sencer de Les Franqueses del Vallès es troba commocionat. Commocionat per la mort d'un gran amic. Una mort que es podria haver evitat si no fos per la seva incompetència. Per què vostè no va fer cas de les firmes que li van presentar els amics, familiars i coneguts d' Alberto Martínez?

Ara ja no s'hi pot fer res. Ja és massa tard. Només podem plorar la seva pèrdua i consolar la família i els amics. I també es pot evitar que torni a succeir, només fa falta una "rotonda" o un semàfor únic per als vehicles que volen girar del carrer Girona a Francesc Ribes. Això seria l'ideal per evitar més morts... però vostè, senyor alcalde, encara no fa res... Vol que mori més gent?

Un grup de nois (un d'ells amic d'Alejandro Escudero), demanen que això no torni a succeir i per tal d'aconseguir-ho farem el que faci falta perquè vostè ens faci cas d'una vegada. La primera acció que hem fet ha estat recollir firmes, però com que veiem que no faran res començaran les manifestacions, com la que hi ha preparada a la mateixa cruïlla de la mort el dia 12 de febrer.

Sr. Pujades... vostè ha d'aconseguir que els habitants de Granollers es trobin segurs i orgullosos de la seva ciutat... però l'únic que esta aconseguint és que conduïm amb por per la mala senyalització de moltes cruïlles. Faci-s'ho mirar, senyor alcalde.

Albert Icart i cia.
3r ESO A i B

La manifestació

El passat dijous, 12 de febrer, hi va haver una concentració a causa de la mort d'un jove estudiant de la nostra edat. Aquest noi es deia Alejandro i anava a l'institut de les Franqueses.

Va tenir un accident amb la moto a la cruïlla del carrer Girona i Francesc Ribes (carretera de Cardedeu), on hi ha, sovint, accidents. D'alguna manera, tots els

estudiants volíem anar a protestar per la nostra pròpia seguretat.

Tot va començar a les 11, quan a l'hora del pati anàvem tots nosaltres cap al lloc de l'accident. Allà trobàrem a molts més estudiants que, com nosaltres, volien protestar per la nostra inseguretat i també per donar suport a la família del defallit. D'aquesta manera podem evitar que tornin a passar accidents tan desastrosos com la mort de joves que, com nosaltres, tenen tota la vida per endavant. No només és el fet que hagi mort aquest jove, que nosaltres no el

coneixíem de res, sinó que en aquesta mateixa cruïlla també va morir un antic alumne de la nostra escola, un alumne de batxillerat, l'Alberto Martínez. A molts de nosaltres ens va passar molt ràpid, però va ser un moment molt intens, ja que se sentia l'escalfor de la gent que estava unida per una bona causa.

Ens vam posar tots al mig del carrer, amb les pancartes que ens feien de capdavanters; seguidament ens vam asseure a terra i es llegiren uns textos. S'ha de dir, que la megafonia no era molt bona i no vam poder entendre-ho amb claredat.

Tots vam donar suport a la gent més afectada, així que ens posàrem a aplaudir com a símbol que nosaltres estàvem allà, perquè en un moment o en un altre... podríem sentir-nos identificats.

Aquesta és una bona manera de mostrar els nostres desigs, tot i que en aquest acte no vam poder percebre la presència d'alguna entitat política; no obstant això, tots volem que construeixin una rotonda per millorar la circulació viària.

Amb aquesta manifestació podem aconseguir, o no, moltes coses; però aquesta no és feina de les persones que es veuen afectades en un determinat moment, sinó que, ara que podem, ara que no hi ha tantes víctimes.... ara ho podem aconseguir.

Tots ens necessitem per tenir un benefici mutu, només cal que decideixis si tu vols, o no, contribuir a la causa...

Laura Molina
4t ESO C

L'escola a Can Pedrals

Com marca la tradició, el passat 19 de febrer la Biblioteca de Granollers (Can Pedrals) va organitzar el concurs literari. Aquest concurs es porta realitzant molts anys i té molta història.

Uns quants alumnes vam tenir la sort de assistir-hi i expressar les nostres idees, pensaments... en fi, vam abocar tota la nostra imaginació sobre uns fulls de paper i dos temes possibles: Dalí, era un gran pintor? I l'altre, sobre el primer tren a Granollers (150 anys enrera) que vas ser de passatgers. Els qui no és el primer any que hi anàvem, vam poder observar que enguany els temes eren bastant complicats i implicaven una gran concentració i requerien un alt nivell d'imaginació.

Va ser una experiència maca, ja que anant allà, a part de conèixer gent d'altres escoles, també et trobaves amics que per circumstàncies feia temps que no veies i moltes altres coses. Tanmateix, és enriquidor, ja que en escriure alguna cosa optes a un premi, per tant hi ha la possibilitat que el teu esforç sigui recompensat i a més, si no ets el guanyador, aprens molt més coses, perquè al lliurament de premis, l'escrit vencedor és llegit en veu alta, i val a dir que són magnífics.

Així doncs, una experiència fora de l'escola molt didàctica i divertida, molta sort a tots els participants!

Lorena Jiménez Torregrosa
4t ESO D

Els murals

Com tots sabeu, els actuals alumnes de 4t ESO han fet 4 murals on hi trobem 4 símbols i que en conjunt ens volen representar la pau entre d'altres coses.

Els peus, que ens volen dir que els tenim per caminar, i que si tots fem un pas endavant acabarem fent tots els passos que necessitem per aconseguir la pau en tots els llocs on faci falta.

Les mans, que ens indiquen un món igual per a tots, i que amb l'ajuda de cada un de nosaltres es pot aconseguir.

Els llavis, que ens indiquen amor, ens indiquen estimació. Tots som germans entre nosaltres, tots som de la mateixa espècie, i ningú té el dret de treure aquests llavis d'estimació amb una bomba o una guerra en què cap dels atacants ni defensors té la culpa de res.

Finalment tenim unes orelles. Aquestes orelles ens serveixen per escoltar; però no és el mateix sentir que escoltar. Quan sentim no ens donem compte d'allò què sentim, però quan escoltem de veritat hi ha un element més per fer canviar el món. Moltes vegades escoltem el que ens interessa... i potser si els més rics escoltessin els qui no són tan rics, potser el món no aniria tal com va avui en dia... Molts tenim la sort d'estar en la societat que ens envolta, de tenir l'escola que tenim i de menjar 3 plats calents al dia; d'altres treballen tot el dia, mengen un sol plat i no tenen educació ni diners per permetre's gaires luxes.

Si tots fem un esforç i aportem el que podem, tots junts podrem canviar el món. No serà un canvi d'avui per demà, però amb els anys ho aconseguirem. L'únic que necessitem es posar-hi ganes i posar-nos a la pell dels que estan dins del cercle més pobre.

Marc Collell Nadal
4t ESO A

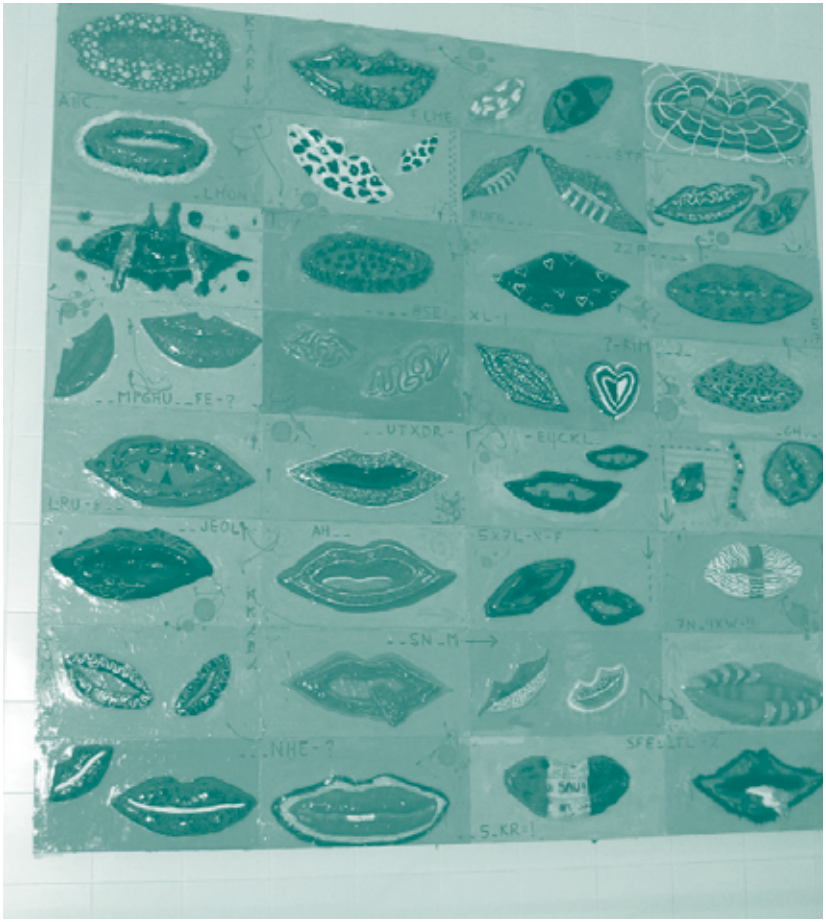

Encetar un negoci

Encetar un negoci és molt més que iniciar una activitat econòmica; és descobrir un nou ventall de possibilitats d'organització, de gestió, de comptabilitat, personals que reflecteixin les iniciatives que pretens que es traslladin a l'empresa.

Especialment quan s'elabora un projecte teòric d'empresa, els aspectes citats adquireixen una importància rellevant i és busca a més a més innovar.

Nurs: un nou concepte d'empresa, ha estat el meu repte i proposta d'empresa, en la qual he procurat aplicar noves formes de lideratge i de gestió de personal, que tot i seguir els procediments tradicionals, potencia la contractació de persones amb disminucions amb l'objectiu de facilitar així la seva integració al món laboral i a la societat.

Per tal d'aconseguir la integració d'aquest sector de població s'ha desenvolupat una idea que busca des d'adaptar les instal·lacions per suprimir les barreres arquitectòniques fins a descobrir noves tècniques de motivació del personal.

La veritat és que tota l'empresa està creada per ell i per a ells, ja que des de la meva òptica personal crec que necessiten que la societat, incloent-hi les empreses, modifiquin la seva estructura i la seva mentalitat.

De fet, el projecte d'empresa no és més que la unió d'anhels personals i un crit perquè assumim la nostra responsabilitat pel que fa a obrir les portes de les persones amb disminucions perquè se sentin integrats, no una càrrega social.

Núria López
2n Batxillerat C

Teatro "Las Troyanas"

El pasado lunes, día 9 de febrero, los alumnos de primero de bachillerato fuimos a Barcelona para asistir a una adaptación para las escuelas de la obra" Las Troyanas", perteneciente al ciclo de teatro greco–latín.

Esta obra, basada en la vida de las viudas de Troya después de la guerra de dicho pueblo con los griegos, fue representada por un grupo amateur de Galicia, compuesto por alumnos de diferentes institutos.

Salimos de Granollers sobre las nueve de la mañana, desde la estación de Francia, con muchos ánimos de pasárnoslo bien y llegamos al Paseo de Gracia media hora antes del inicio de la representación. Mientras esperábamos para entrar en el Teatro Novedades, nos comimos con mucho gusto un rosco dulce con un agujero en medio y azúcar por encima (¿a que os apetece, eh?), conocido como "donut", muy colorido.

Una vez terminada, alumnos y profesores intentamos coger el tren de vuelta, aunque tuvimos algunos problemas, ya que cuando intentábamos entrar, casi nos quedamos en el andén. La estancia en el vagón fue un caos, porque la gente estaba de pie, en medio de las salidas... Pero, finalmente, tras superar todos estos embrollos llegamos sanos y salvos a destino.

En general, sí... nos lo pasamos bien y nos gustaría repetir la experiencia, probando también otras actividades nuevas.

Laura Cayuela Santos
Alba Quintana Bataller
Marina Vila Sayós
1r Batxillerat Humanístic

L'Alzheimer

L'Alzheimer és una malaltia que cada vegada afecta més persones del nostre voltant. Nosaltres vàrem voler demostrar com influïa l'estat d'ànim del vetllador i les activitats realitzades a l'Hospital de Dia de Granollers en el malalt.

Per realitzar el treball ens vam posar amb contacte amb els especialistes de l'Hospital. Va ser allà on vàrem fer les nostres pràctiques. Des del Juny fins al setembre hi anàvem amb freqüència. Durant tot el dia estàvem a la unitat amb els malalts, observant cada conducta i passant diferents proves. Una d'aquestes proves la passàvem a dins la consulta amb la psiquiatra.

Aquest treball ens ha ajudat a aprofundir en la malaltia, a saber com tractar aquests malalts i a entendre el seu comportament. A més a més, ens ha ajudat a tenir clar a què ens volem dedicar en un futur i ens ha deixat amb les ganes de continuar aprenent sobre el complex univers de la ment humana.

Anna Estapé
Meritxell Pascual
2n Batxillerat B

Xerrada d'Albert Florensa

El passat dia 16 de gener els alumnes de segon de batxillerat vàrem tenir l'oportunitat d'escoltar una xerrada del professor d'ètica de la ciència de l'Institut Químic de Sarrià de la Universitat Ramon Llull, Albert Florensa. La seva xerrada tenia com a títol *La responsabilitat dels ciutadans davant la ciència i la tècnica* i ens va mostrar d'una manera molt amena i amb exemples d'actualitat la relació que tenen les investigacions científiques i els avenços tècnics amb el sistema econòmic, social, polític o cultural del nostre temps. Vàrem sentir parlar de la polèmica sobre la contaminació dels salmons, de les lluites fratricides pels beneficis en les companyies farmacèutiques, dels experiments abominables dels nazis, de les despeses dels governs en investigació militar, dels aliments transgènics, etc. Tot plegat ens va permetre veure que, com a ciutadans, hem d'estar atents a la necessitat d'exigir un comportament ètic a empreses i governs del món en el seu ús de la ciència i la tecnologia.

Aquesta xerrada s'inscriu en un seguit de col·laboracions que professors de matèries diverses de l'Institut Químic de Sarrià faran amb la nostra escola per tal que, així, puguem conèixer una mica més el món universitari i puguem triar de la manera més adequada els nostres estudis posteriors.

Xavier Ambrós

La guerra Civil a Granollers

Últimament s'ha despertat un gran interès en la recuperació de la memòria històrica a Catalunya i Espanya. Bàsicament en treure a la llum fets del nostre "passat recent". Aquests són els de la Guerra Civil Espanyola dels anys 1936 – 1939 i del franquisme posterior. Aquest és el tema que vaig triar per al meu treball de recerca, titulat La Guerra Civil a Granollers, treball amb què pretenia bàsicament descobrir què és el que va passar durant aquells anys a la ciutat de Granollers i com va viure la població. Arran d'aquest treball puc afirmar que, com en qualsevol guerra, la població va quedar afectada en tots els àmbits de la seva vida quotidiana, però sobretot, i gràcies a les entrevistes realitzades als "avis" que ho van viure, es pot dir que el que més els ha quedat a la memòria és la por que van passar, l'angoixa i finalment les ganes que s'acabés aquell episodi de les seves vides, marcat per la fam i les malalties. Amb la instauració del franquisme molts d'ells van haver d'oblidar, de mirar cap a un altre costat.

Després de tants anys ja és hora de fer un repàs a la nostra història i ser justos amb aquells que la van viure o patir. Perquè recordar no significa obrir velles ferides, sinó cicatritzar-les.

Anna Maspons Diez
2n Batxillerat D

La televisió i els infants

Avui en dia són moltes les hores que els infants passen davant la televisió. Aquest fet, lligat a la dubtosa qualitat de la programació que s'ofereix ha generat que en reiterades ocasions s'atribueixi a la petita pantalla la denominació de culpable dels comportaments –majoritàriament negatius- de la comunitat infantil. No obstant això, la recerca que hem portat a terme ens ha descobert la simplicitat i els pocs fonaments d'aquesta afirmació. El tema del nostre treball de recerca ha estat la influència de les sèries de dibuixos animats en el comportament dels infants. Després de consultar diversos especialistes sobre el tema i una àmplia documentació, vàrem realitzar el nostre treball de camp. Per una banda vàrem definir el perfil del nen granollerí d'uns 9 anys, pel que fa als hàbits televisius, mitjançant la realització d'una enquesta als nens de 4t de primària de totes les escoles de Granollers. És cert que els infants veuen moltes hores de televisió al dia; això, però, no implica que aquests no realitzin altres activitats. Tot el contrari, la majoria d'ells fan un parell d'activitats extraescolars a la setmana. A més, la cadena més vista pels nens és la Televisió de Catalunya. Així que vàrem estudiar les reaccions dels nens al veure les sèries de dibuixos animats que més els agraden. Que els nens tenen una capacitat de crítica molt més desenvolupada del que sovint es pensa davant els contravalors que ofereixen aquestes sèries i, el paper fonamental de l'educació en l'àmbit familiar pel que fa al desenvolupament psicològic de l'infant, són algunes de les conclusions que es fan paleses en el nostre treball de recerca.

Mireia Burrull
Montse Mesas
2n Batxillerat D

Els préstecs de la mediateca

Tot el material de la mediateca està al vostre servei. Sempre que vulgueu podeu utilitzar i endur-vos a casa els nostres llibres, vídeos, DVD, CD, CD-ROM, revistes, etc.

El material us el podeu endur en préstec una setmana com a màxim, independentment del seu format. És a dir, la durada del préstec és el mateix per als llibres, vídeos, revistes...

L'únic material que no us podeu endur és el mateix que en qualsevol altra biblioteca o mediateca: els volums de les enciclopèdies i els diccionaris. Per què? Doncs molt senzill: perquè es tracta d'un material de consulta molt i molt utilitzat. També hi ha materials que temporalment no us podeu endur: són els llibres, vídeos, etc. que tracten temes que estan treballant diferents classes a la vegada i que utilitzen la mediateca per buscar informació. Per exemple, si totes les classes de 4t d'ESO passen per la mediateca a buscar informació sobre les formes musicals i els alumnes de la primera classe que ve demanen en préstec els llibres que tenim sobre aquesta qüestió, la resta de classes no podran fer la feina perquè no tindran material. Evidentment, quan la unitat s'ha acabat es pot tornar a agafar en préstec els manuals que abans no es deixaven.

Per acabar volem insistir en el fet que és molt important que el material deixat en préstec es torni a la mediateca durant el període establert, ja que hi pot haver gent que estigui esperant allò que vosaltres teniu fora de termini.

Glups S.A.S.

El passat divendres 20 de febrer, les alumnes del curs administratiu polivalent (SEFED) van efectuar una presentació sobre la situació de l'empresa simulada Glups,S.A.S. després de fer el tancament comptable de l'exercici 2003.

L'acte va ser dut a terme a l'aula del SEFED de l'Escola Pia; posteriorment es va concloure la presentació amb un aperitiu, en el qual les alumnes van fer una petita degustació de truites coincidint amb dijous llarder.

Marta Martínez, Ma Rosa Garcia Vanessa de la Torre

Curs administratiu polivalent

El curs administratiu polivalent per a PIMES, programa SEFED (Simulació d'Empresa amb Finalitats Educatives), consisteix en un curs adreçat a persones a l'atur majors de 25 anys i integrat majoritàriament per dones amb experiència dins el món laboral que necessiten formació i reciclatge dins l'àrea administrativa.

El curs consta de dues parts: la part teòrica, on s'imparteixen llengües, comptabilitat, comerç exterior, informàtica, etc. i la part pràctica, on es treballa en diferents departaments simulant el funcionament d'una empresa.

L'horari i les normes són iguals que en una empresa real, fet que de vegades fa difícil compaginar la vida laboral amb la familiar (com passa a la vida real).

Les alumnes del SEFED valoren que el curs sigui de formació continua i que a través de l' escola es facilitin ofertes de treball, podent incorporar-se al món laboral en qualsevol moment i reiniciar el curs quan sigui necessari i possible.

A nivell personal aquesta és una bona oportunitat d'adquirir coneixements i accedir al món del treball en el sector administratiu amb unes millors condicions professionals, que per la nostra situació laboral no seria possible si no fos subvencionat al 100%.

CALIDAD, EXPERIENCIA Y SERVICIO EN SUS MANOS

Carpintería de aluminio
Fabricación y colocación de Ventanas. Puertas, Persianas, Rejas, Mamparas de baño, etc

" Más de 25 años de experiencia nos avalan "

En Granollers
Rbla. Josep Tarradellas, 3
(Detrás estación autobuses)
Tel.Fax. 93-879-51-15

En La Garriga
c/ Calabria, 68-70
(Ctra. Antigua a Vic)
Tel. Fax. 93-871-92-92

Pasamos a tomar medidas

Presupuestos sin compromiso

C./ Padre Mañanet, 31	08030 Barcelona	Rbla. Josep Tarradellas, 3	- Granollers
Pº Fabra i Puig, 125	08016 Barcelona	C./ Calderón, 160	- Sabadell
C./ Almansa, 9 - 11	08042 Barcelona	C./ Laureà Miró, 18	- S. Feliu de Llobregat
C./ Galileo, 17	Pza. Sants Barcelona	Av. Catalunya, 193	- Palau de Plegamans
C./ Aragón, 481	08013 Barcelona		

CENTRAL
Pol. La Ferreria, c/Electrónica nave 10 - 08110 Montcada i Reixac
1ª Salida Autopista A18 (Dir. Sabadell-Terrassa)

Calendari

Abril 2004

Escola Pia
Granollers

		1r Primària Excursió: "Marineland"	P3 Excursió: "La Roca"	1	2	3
4 RAMS	5	6	7	8	9	10
11 PASQUA	12 DILLUNS DE PASQUA	6è Primària Excursió: "Visita al Parlament de Catalunya"	1r Primària A Museu: "La casa decorada (Manuel Raspall)"	1r Primària B Museu: "La casa decorada (Manuel Raspall)"	1r Primària C Museu: "La casa decorada (Manuel Raspall)" 2n ESO Taller "Electricitat i Magnetisme" Museu (Terrassa)	17
18	19	20	21	22	23 Sant Jordi	24
25	26	27	28	29	30	

SETMANA DE LA CULTURA CATALANA

1r ESO A, C Excursió: "Museu moli de paper de capellades i taller de paper de color"

IV FESTA DE LES ARTS

Llegenda de colors (Textes): Periodes d'activitats de més d'un dia de duració. Activitats de caire important i especial.

Llegenda de colors (Números): Dates festives (Dissabtes, diumenges i festes oficials, escolars) Dates laborables (oficials, escolars)